

θ' Σινικὴ καὶ Ἰνδικὴ.

Δύο μόνον γῆραι παρέμειναν καθ' ὀλοκληρίαν ἀπομεμωνωμέναι εἰν τῷ παρελθόντι, ἡ Σινικὴ καὶ ἡ Ἰνδική, καθόσον πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου δυσχερῶς ἤδυνατο νὰ ὑποδειγθῇ οἰαδήποτε εἰσαγωγὴ ξενικοῦ διανοητικοῦ ἔργου εἰς τὴν γῆραν τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τῶν Ἐπτὰ Ποταμῶν. Περιηγηταὶ εἴς Ἰνδίῶν παρετηρήθησαν ὑπὸ τοῦ Κτησίου ἐν Περσί κατὰ τὰς ἀργὰς τοῦ Ε' αἰῶνος π. Χ. Δὲν ὑπάρχει δώμας πραγματικὴ ἀπόδειξις γραφῆς καὶ ἐπιγραφῶν ἔτι ἐν Ἰνδικῇ πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀσόκα, τὸν Γ' αἰῶνα π. Χ.

ζ' Η θρησκεία τοῦ Βούδδα.

Οὐδεὶς ἀληθῶς ἐγκύψας ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς σπουδαῖς δύναται νὰ ὄντειροπολήσῃ τὴν ὑπὸ ξένων ἰδεῶν ἐπηρέσιν τῆς τοῦ Βούδδα θρησκείας, ἥτις εἶναι ἡ θυγάτηρ τῆς Βραχμανικῆς, καλλιμορφοτέρα δώμας τῆς ὑπερός· ὁ Βουδδισμὸς εἶναι τὸ μέσον, δι' οὗ ἡ Ἰνδικὴ ἀπεσπάσθη τὸ πρῶτον τῆς ἀπομεμονωμένης αὐτῆς θέσεως καὶ ἀπέβη παράγων ἐν τῷ ἴστορικῷ δράματι τοῦ κόσμου. Ἐν τῇ τρίτῃ βουδδικῇ συνδῷ τὸν Γ' αἰῶνα π. Χ. ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἀσόκα ἀνεψάνη νέα ὅλως ἵδει ἐν τῇ ἴστορικῇ τοῦ κόσμου ἡ τῆς κατακτήσεως τῶν ἄλλων ἔθνων, οὐχὶ διὰ τῶν ὅπλων ἀλλὰ διὰ τῆς ἀληθείας. Ἀπερχάσθη δηλ. ἡ ἀποστολὴ ιεραποστόλων εἰς πάντα τὰ γειτνιάζοντα ἔθνη πρὸς κήρυξιν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Βούδδα καὶ οὕτω διὰ πρώτην φορὰν ἐξηγγέλλετο ὅτι τὰ διάφορα ἔθνη, καί περ ὑπὸ τῆς διαφορᾶς τῆς γλώσσης, θρησκείας, γράμματος κλπ. ἀπ' ἀλλήλων γωριζόμενα, ἀπετέλουν δώμας μίαν συντηρωμένην οἰκογένειαν, ὅτι ἔκαστον τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας ταύτης ἡ τὸ ὑπεύθυνος διὰ τὰ λοιπὰ καὶ ὅτι ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ ἀνθρωπότης δὲν ἡτο κενὴ λέξις. Ἡ ἑτέρα ἀπομεμονωμένη γῆρα, ἡ Σινική, ἐπηρεασθεῖσα πάραντα ὑπὸ τοῦ ἐξογκουμένου ρεύματος τοῦ Βουδδισμοῦ, ἥλθε τὸ πρῶτον ἦδη εἰς συνεπαφὴν μετὰ τῆς Ἰνδικῆς (τῷ 217 π. Χ. καθὰ φάίνεται) καὶ τῷ 61 π. Χ. ὁ Βουδδισμὸς ἐγένετο ἀποδεκτὸς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Μιγκτί, ὡς μία τῶν τριῶν ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν τοῦ κράτους. Ἡδη καὶ παρ' ἄλλοις ἔθνεσιν ἥρξαντο νὰ ἐμφανίζωνται Βουδδισταί. Ἐκ Κατιμίρης τοιοῦτοι φάνενται εἰσδύσαντες εἰς τὴν ἐξελληνισθεῖσαν Βακτρίαν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ μεταξὺ τοῦ 80 καὶ 60 π. Χ. γράφεις Ἀλεξάνδρος ὁ Πολυτέλης, μνημονεύμων αὐτῶν ὑπὸ τὸ δόνομα Σαμανάτιν, ὅπερ προέρχεται ἐκ τοῦ ἐν παλικῇ διελέκτῳ δινόματος Σαμάννα, σημαίνοντος βουδδιστὴν μοναχόν. Καὶ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπικυροῦ βασιλέων τὴν ὑπαρξίαν κατέδην ὡς σπουδαίων παρὰ τοῖς Βάκτροις φιλοτόφων (κατὰ τὰς ἀργὰς τοῦ Γ' αἰῶνος), ὡς καὶ κατὰ τὰς ἀργὰς τοῦ Δ' αἰῶνος ὁ Εὔστέλειος. Ὁ κ. Δαρμεστέτερος κατέδειξεν ὅτι τὸν Β' π. Χ. ζίδηνα βουδδιστὴν ιεραπότολοι σοβχρῶν εἰργάζοντο ἐν τῇ δυτικῇ Περσίᾳ. Ἀξιοτημείωτον δὲ ὅτι τὸ δόνομα τοῦ Γαουτάμα, τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ Βουδδισμοῦ, ἀπαντᾷ ἐν τῇ Ἀβέστζῃ, εἰς οὐ καταδείκνυται δόπτον προτίγγισταν πρὸς ἀλληλα τὰ μάλιστα ἀπομεμαρυσμένα τυγχάνατα τοῦ κόσμου διὰ τῆς μεγαλοφύτευτος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου καὶ τοῦ μείζονος ἔτι κατακητοῦ Γαουτάμα Σακακούμην.

η'. Δραματικὴ Τριλογία.

Τὰ τῶν μελετῶν τῶν Ἀσιανολόγων ἡ ἀρχαία ἴστορία δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μεταπλασθεῖσα εἰς δραματικὴν τριλογίαν, ἵσ τὸ πρῶτον δρᾶμα ἀναπτύσσει τὰς τύχας τῶν ἀριστονέαν καὶ σημιτικῶν φυλῶν πρὸ τοῦ γωρισμοῦ ἀμτῶν, τὸ δεύτερον ἀποτελεῖται ὑπὸ τῶν πολέμων καὶ τῶν κατακτήσεων τῶν μεγάλων ἀνατολικῶν κρατῶν ἐν Αἰγύπτῳ, Βασιλῶν, καὶ Συρίᾳ μεν ὑποδείξεως τῆς διαρκοῦς εἰς Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμάς προδόου καὶ τὸ τρίτον παρίστηται τὴν θριαμβευτικὴν προέλασιν τοῦ Μ. Ἀλεξανδροῦ διὰ μέσου πάντων τῶν μεγάλων κρατῶν τῆς ἀρχαίας ἀνατολῆς. Διὰ τῶν ἐνέργειῶν τοῦ Ἀλεξανδροῦ ἡ Ἀλεξανδρεία δύναται ἀληθῶς νὰ κληθῇ μετὰ τὴν Ιερουσαλήμ, ἡ δεύτερα γεννέτειρα τῆς θρησκείας ἐκείνης παγκοσμίου ἀγάπης. Ἡτις προώρισται νὰ συνενώῃ πάντα τὰ ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν μέλη τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς ἐν μιᾷ παγκοσμίᾳ ἀδελφότητι. Οὔτως ὁ διόλκης θρησκευματος ἀποδείξεις πράγματι «έδαγγελικὴ προπαρασκευή», ἀρκεῖ μόνον νὰ θεωρῶμεν τὸν γριστιανισμὸν οὐχὶ ἀπλῶς «μεταρρύθμισιν» (refacimento) ἀρχαίου σημιτικοῦ θρησκεύματος ἀλλ' ἀνάπτυξιν αὐτοῦ διὰ τῶν ὑψίστων φιλοσοφικῶν ἐμπνεύσεων τοῦ ἀριστονέου ἱδίᾳ δὲ τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος.

Εἰς τὰς ἀνατολικὰς δρεῖλεται σπουδαῖς τὸ ὅτι τὸ ἀμυδρὸν σκιόφως τῆς ἀρχαίας ἴστορίας κατηγάσθη ὡσεὶ ὑπὸ τῶν ἀκτίνων ἀνατέλλοντος ἥλιου.

θ'. Ἀξιώδεις τῶν ἀνατολικῶν σπουδῶν.

Ἄλλα μήπως τὰ εὑρεγετήματα τῶν ἀνατολικῶν σπουδῶν περιορίζονται εἰς τὴν σαφεστέραν κατάληψιν τοῦ παρελθόντος; Δὲν εἶναι αἱ ἀνατολικαὶ σπουδαὶ ἀξιαὶ συμπαθεῖσαι, ὡς συντελοῦσαι εἰς πληρεστέραν κατανόησιν τοῦ παρόντος οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐσαεὶ αὔξουσαι ἐπικοινωνίαν τῆς Ἀνατολῆς μετὰ τῆς Δύσεως: Ἡ ἡ ἀρχαία καταστρεπτικὴ πρόληψις τοῦ Λευκοῦ κατὰ τοῦ Μαύρου, τοῦ Ἀριόυ κατὰ τοῦ Σημίτου, τοῦ Ἐλληνος κατὰ τοῦ Βαρβάρου ἐκληρονομήθη ὑπὲρ ἡμῶν, οὐδέν, πιστεύω, τοσοῦτον ριζικῶν συνετέλεσεν εἰς ἄρσιν ἡ μετρίασιν τοῦλαχιστον αὐτοῦ ὅστον ἡ ἐν εὐρεῖ κύκλῳ μελέτη τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν καὶ τῆς ἀνατολικῆς φιλολογίας. Ἡ Ἀγγλία ἀποτελεῖ σήμερον τὸ μέγιστον ἀνατολικὸν κράτος τῆς ὑφηλίου. Καταπλήσσεται τις πράγματα σκεπτόμενος ὅτι διλίγαιοι χιλιάδες Ἀγγλῶν κυβερνῶσιν ἐκατομμύρια ἀνθρωπίνων ὑπάρχειν ἐν Ἰνδικῇ. Ἀφρικῇ, Ἀμερικῇ καὶ Ανταρκτίδῃ. Ἡ Ἀγγλία ἐπραγμάτωσε καὶ πλέον ἡ ἐπραγμάτωσε τὸ τοῦ Ἀλεξανδροῦ ὄντειρον, τὴν σύζευξιν τῆς Ἀνατολῆς μετὰ τῆς Δύσεως. Ἀλλὰ τὸ γικῆν καὶ κυβεργῆν ἀνατολικὰ ἔθνη εἶναι ὅλως διάφορον τοῦ κατανοεῖν αὐτά· πρὸς κατανόησιν δ' αὐτῶν ὑφείλομεν νὰ γνωρίζωμεν τὴν γλώσσαν αὐτῶν καὶ τὴν φιλολογίαν. Ὅπο τὴν ἐποψίαν δὲ ταύτην πολλὰ εἰσέτι δέον νὰ διαπραγμάτωσιν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΒΙΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

Μεταξὺ τῶν ἀνακαλύψεων τῶν νεωτέρων γρόνων ἐξέχουσαν κέκτηται σπουδαιότητα ἡ ἀνακάλυψις τῶν μικροβίων, ὃν ἡ ἔρευνα καὶ σπουδὴ ἐν ὀλίγῳ γρονικῷ διατήματι μεγάλας ἐποίησατο προδόους. Δὲν σκέπτονται πλέον σήμερον περὶ τῆς ὑπάρχειας αὐτῶν ἡ μή. Ἡ βάσις ἐτέθη ἐγγνώσθη ἐν πολλαῖς ἡ σπουδαιότητας αὐτῶν ἐν τῇ φύσει, θεωρίαι νέαι δημιουργούνται. ἐάν δὲ πολλὰ εἰσέτι τὰ σκοτεινὰ ὑπάρχουσι, ἡ ἔρευνα τούτων καὶ μελέτη καθ' ἑκάστην προσάγονται. Προκειμένου δὲ περὶ ζητήματος τόσον σπουδαίου, ὅπερ ἐνδιαφέρει τὴν ἀνθρωπότητα πᾶσαν, δὲν εἶναι ἀσκοπον τοῦτο τὸ μικρόβιον τοῦτο, περὶ οὗ τόσος γίνεται λόγος, τίς ἡ ζωὴ καὶ ἡ λειτουργία καὶ ὁ προσρισμὸς αὐτοῦ, ποῦ κατοικεῖ, ὑπὸ τίνας συνθήκας πολλαπλασιάζεται καὶ παράγει νόσους; Αὐταὶ εἶναι ἀπορίαι ἐκ τῶν πρώτων, καὶ πάλιν δώμας δύσκολον τὸ ἀποκριθῆναι λεπτούμερῶν καὶ ἐν ἑκάστῃ: διότι ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἕδια καὶ ἔκτετα-μένα κεράλαια ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ἀπαιτοῦσι δὲ μελέτας ἰδίας, ἀρκετὸν δ' ἔστω, ἐάν οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Νεολόγου» ἐν συνόψει καὶ ἐν γενικαῖς γραμματίσις εἰρωσί τι τὸ ἐνδιαφέρον ἐν τοῖς κατωτέρω. Τὰ μικρόβια εἶναι ζωϊκαὶ ὑπάρχεις μόνον διὰ τοῦ μικροσκοπίου δραταί, ἔνεκα τῶν σμικρότητος αὐτῶν, οἱ δὲ περὶ ταῦτα ἀσχολούμενοι διακρίνουσι διαφόρους μορφὰς ὑπὲρ ἀδύοροφα ὑνόματα. Ο μικρόκοκκος ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς κυτάρου μειονωμάν: τὸ βακτηρίδιον ἐκ σωματίων ἐπιμήκων, δίκην βακτηρίδιων: τὸ σπειροειδὲς καὶ ἡ σπειροχαίτη ἐκ σωματοειδῶν, περιεστραμμένων σωματίων: διεπτόθριξ καὶ ὁ κλαδόθριξ ἀναλόγως. Ἐκτὸς δὲ τούτων ἀπαντῶσι καὶ ἔτεροι μικροοργανισμοὶ ἀπλούστεροι, ἀποτελούμενοι ἐξ τίνος μαζῆς μετὰ περικαλύμματος πυκνώδους. παρουσιάζουσι δηλαδὴ καταφανῶς τὴν ἀπλουστέραν μορφὴν τῆς ζωϊκῆς ὑπάρχειας τὸ κύτταρον, οἱ τροποποιήσεις καὶ πολλαπλασιασμὸς κατὰ συστήματα καὶ πολυτρόπως εἶναι οἱ διάφοροι ὄργανισμοὶ μέχρι τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῷ παρατηρεῖται ἡ μείζων καὶ τελειοτέρα ἀνάπτυξις. Ἄλλ' εἴς τὰ μικρόβια εἰδίκως περιορίζομενοι, ἵνα ἔξετασμεν τὴν ζωὴν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν λαβώμεν ἐν παράδειγμα.

Οταν ἔγγυμα ἀγόρου, διηθέν, διατηρεῖται θερμὸν μέρι 300, ἐντὸς ὀλίγου θελοῦται, μετὰ μίαν ἡδὲ ὅδον ἡμέρας σγηματίζεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ μεμβρανώδης σκέπη. ἐάν τότε ληφθῇ μία σταγὸν ἡ πε-

τοῦ Σγροῦ καὶ ἔξετασθῇ ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον, διακρίνονται δωμάτια ἐπιμήκη εἴτε κυλινδρικά, κατὰ τὰ ἄκρα ἐστρογγυλευμένα, ζωηρῶς κινούμενα. Ταῦτα εἰναι τὰ βακτηρίδια τοῦ ἀγροῦ. Αἱ κινήσεις αὐτῶν βαθυτάτην καθίσταται ἀσθενέστεραι μέχρις ἀκινησίας, μετά τινα δὲ γρό-
-σον αναφαίνονται ἐπ' αὐτῶν κηλίδες σκιεραὶ βαθυτάτην μεγεθυνόμεναι· καὶ μᾶλλον εὐδιάκριτοι καθίσταμεναι, ἔπειτα δὲ ἀντικαθίσταμεναι ὑπὸ σωματιών εὐδιακρίτων, ὡς εἰδῶν, ἅτινα ἐπὶ τέλους διαρρηγνύται τὰς
...κας, ἀποτελοῦντα σώματα ἀνεζάρτητα. Ταῦτα εἰναι οἱ σπόροι.

(Louis Mangin.—*Ét. d'Hygiène*).

'Ἐν τῷ διηρῷ τὰ βακτηρίδια κινοῦνται καὶ φέρονται πρὸς τὴν ἐπιφύσειαν, σχηματίζοντα τὴν χαρακτηριστικὴν σκέπην, διότι ἔχουσιν ἀνάγκην ὀξυγόνου, οἱ δὲ σπόροι σχηματίζομενοι πίπτουσιν ἐν τῷ βάθει. Τὰ βακτηρίδια ταῦτα ἀποθνήσκουσιν ἐλλείψει ἀέρος καὶ διὰ τοῦτο κα-
λοῦνται ἀερόβια.

'Αερόβιον ἐπίσης εἶναι καὶ τὸ μικρόβιον τοῦ ὀξείου—*Micrococcus acedi*—οἱ οἱ τὸ οινόπνευμα μετατρέπεται εἰς ὀξεῖον ὀξεῖ.

Τὸ ἀμυλοκειδὲς βακτηρίδιον,—*bacillus amylobacter*—ὅπερ λαμ-
βάνει μέρος εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν καὶ σῆψιν τῶν ιστῶν, φονεύεται ἐκ τῆς
ἐπαφῆς μετὰ τοῦ ἀέρος, ἀκριθέστερον δὲ εἰπεῖν τοῦ ὀξυγόνου· ἀνήκει
λοιπὸν εἰς τὴν τάξιν τῶν λεγομένων ἀναερόβιων.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω τὰ μικρόβια παρουσιάζονται ὑπὸ δύο φάσεις εἴτε
μορφάς κατὰ τὴν μὲν εὑρίσκονται ἐν ἐνέργειᾳ, ζῶσι κινούμενα καὶ πολ-
λατλασιαζόμενα, κατὰ τὴν δὲ παρουσιάζονται δίκην ἐλαχίστων κόκκων,
τῶν σπόρων, σūτινες παριστῶσι τὴν λαθανούσαν ζωὴν αὐτῶν.

Καὶ τὰ μὲν πρῶτα είναι εὐπαθέστερα καὶ ἀπατοῦσιν ὅρους εὐνο-
κοὺς καὶ μέσον ἐπιτήδειον εἰς ἀνάπτυξιν καὶ καλλιέργιαν, οἱ δὲ σπόροι
περισσότερον ἀνθίστανται ἐπηρείας. Οὕτω τὰ δερόβια φονεύονται ἐκ τῆς
ἐλλείψεως ὀξυγόνου, ὅπερ τούναντίον φονεύει τὰ ἀναερόβια, δὲν ἀντέ-
χουσιν εἰς θερμοκρατίαν 700 900 καὶ εὐχερέστερον καταστρέφονται ὑπὸ^{τὴν}
ἐπιφύσειν διαφόρων χημικῶν οὐσιῶν· ἐνῷ οἱ σπόροι ἀνθίστανται
εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὀξυγόνου καὶ τὴν ταπείνωσιν εἴτε ὑψώσιν τῆς
θερμοκρατίας, πρέπει δὲ νὰ ἔκειθωσιν εἰς 100—120 ἵνα κατατραφῶσι.

Τὰ μικρόβια ὑπάγονται εἰς τὰ φύκη ὄντα σαπρόφυτα ἢ παρά-
σιτα, ἢ δὲ ἀκριθής ὑποδιαίρετις καὶ κατάταξις αὐτῶν δὲν είναι εἰσέτι
κατορθωτή. Οἱ μορφολογικοὶ χαρακτῆρες εἴτε αἱ διάφοροι μορφαὶ περὶ^{ῶν} ἐν ἀρχῇ ἐγένετο λόγος, δὲν είναι δυνατόν νὰ τεθῶσιν ὡς βάσεις· διότι
δὲν είναι ἀποκλειστικὰ γνωρίσματα· πολλὰ μικρόβια ἔχουσι μορφὰς
δημοίσιας, ἕτι δὲ τὸ αὐτὸν δύναται νὰ παρουσιασθῇ ὑπὸ διαφόρους μορφάς·
πολλὰ μακρόβια π. γ. δημοιάζουσι τοῖς τοῦ τύφου τὸ δὲ *bacillus pyo-*
cyaneus ὑπόδεται τὰς μορφὰς τοῦ μικροκόκκου, βακτηριδίου, σπει-
ροειδοῦς κτλ. (Guinard et Chardin). Αἱ δὲ χημικαὶ ἀντιδράσεις, αἱ
καλλιέργειαι καὶ λοιπαὶ ἔρευναι δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰσέτι τὸν τοιούτον
δρισμόν, πιθανὸν δὲ νὰ ὑπέρχωσι καὶ ἄλλαι μορφαὶ καὶ ἄλλοι τρόποι τοῦ
ζῆν, διαφεύγοντες τὰ μέσα, ἅτινα μέχρι τούδε τίθενται ἐν χρήσει.

Εἶναι δημος ἀναμφισθήτητον, καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραδείγμασι
εἰδούμεν. Ωτὶ τὰ μικρόβια ἐνεργοῦσι μεταβολάς, τὰς καλουμένας ζυμώ-
σεις, δηποταὶ ἢ ὀξεῖα, ἢ γαλακτικὴ κλπ. εἰδούμεν δὲ δὲ τὸν μικρό-
βιον συμβάλλεται εἰς τὴν σῆψιν τῶν ιστῶν, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἐν τῷ
ἔδαφῳ εὑρίσκονται καὶ ἄλλα διάφορα, ἅτινα δημοῦ εἴτε πιθανώτερον δια-
δοχικῶς καὶ κατ' ίδιας ἐνεργείας ἀποσυνθέτουσι καὶ ἀπλοποιοῦσι τὰς
δργανικὰς οὐσίας εἰς ἄλλας ἀπλουστέρας, αἵτινες ἐπὶ τέλους ὑπὸ μορ-
φὴν ὕδατος, ἀνθρακικοῦ ὀξείας, νιτρικοῦ ὀξείας, ἀζωτοῦ, εἰσέρχονται εἰς
τὴν γενικὴν κυκλοφορίαν. Η δργανικὴ λοιπὸν οὐσία διὰ τῶν ζυμωτι-
κῶν τοιτων δργανικῶν σήμεται, ἀποσυντίθεται καὶ ἀπλοποιεῖται βαθ-
υτάτην εἰς τὰ ἔν διανεύθησιν, ἵνα καὶ πάλιν λάθη μέρος εἰς τὴν ζωὴν.
Κατὰ δὲ ταῦτα τὰ μικρόβια παρουσιάζοντα ἀπλουστέτας δργανικὰς
ὑπάρξεις, προσεγγίζοντα εἰς τὸ μεταγόνιον, δηρθεν ἀρχὴν ἐνὸς μὲν ἀρχε-
ται ἢ ζωῆ, ἀρχὴν δὲ ἢ ἀνόργανος καὶ νεκρὰ ψλην., εἶναι τὸ διάλει-
σον δὲ οἱ τελεῖται ἢ μεταξὺ τούτων συγκοινωνία καὶ μετακυρρωπίας,
εἶναι τὸ πάροχα ζωῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ θανάτου αἵτια!

Ἐὰν λοιπὸν γενικῶς ἐπισκοπήσωμεν τὸ τῶν μικροβίων βασίλειον,
δινύμεια νὰ εἴπωμεν, τεγμητῶς μὲν ἵσως, ἀλλ' οὐχὶ ἄνευ λόγου, δὲ
σκοπὸς αὐτῶν ἐν ὅλῳ εἶναι ἀναδημιουργικός, ἢ δὲ ἐνέργεια αὐτῶν ἀρχε-

ται οὐχὶ μόνον ὅπου θνήσκει καὶ αὐτόματον παρέχεται βρῶμα ἢ ζωή,
ἀλλὰ καὶ ὅπου αὔτη θνάτης, πρὸς τοῦτο δὲ διατίθενται αἱ ἀπειροπλη-
θεῖς καὶ διάφοροι στρατιαὶ τῶν μικροβίων, ἃτινα δημιουργοῦσι τὰς
νόσους.

'Ἐν τῇ συνεχεῖ ταῦτη ἐργασίᾳ μικρόβιον τι εἴτε νοσογόνον αἴτιον,
τὸ τῆς γρίπης ἐπὶ παραδείγματι, προδιαθέτει τὸν δργανικόν καὶ
προάγει τὴν ἐνέργειαν τοῦ πνευματοκόκκου, μετὰ τοῦτο τὸ τῆς φυματιώ-
σεως βακτηρίδιον, εἵρισκον ἔδαφος; ἐπιτήδειον ἔξαρολουθεῖ τὸ καταστρε-
πτικὸν ἔργον, μέγρις οὐ τὸ ἀμυλοειδὲς βακτηρίδιον παραλαβὴ τὸ πτῶμα
ἢνα μεταδώσῃ πάλην εἰς ἄλλους διαβόχους. Δὲν λέγομεν δημος δὲτι καὶ
οὕτω πάντοτε συμβαίνει. Αἱ ποικιλίαι ἀφθονοῦσι καὶ ἀπλῶς ἐν παρά-
δειγμα ἐκ τῶν πολλῶν ὑπεδείξαμεν, ὅπερ δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀδυνάτων
καὶ ποιητικὴ μόνον ἔστια εἴτε αἰσθηματικότης, ὅτι ποτε συνετέλει
καὶ ἐλάχιστην μέρος εἰς τὴν ζωὴν φιλάταν οὗτος, νὰ ἔχῃ σχέσιν πρὸς
τὴν πτῆσιν τῆς ψυχῆς εἴτε τὸ ἄρωμα κρίνου! 'Απέραντον, δημος πολύ-
πλοκον καὶ θαυμαστὸν εἶναι τὸ ἐργαστήριον λαμβάνει μέρος ὁ μικρό-
κοσμος τῶν μικροβίων. 'Αλλ' ἐλθωμεν εἰς πράγματα μᾶλλον σαρῆ καὶ
ώρισμένα, μεγαλειτέρων σχέσιν πρὸς τὰς νόσους ἔχοντα.

'Ἐν τῷ ἀρι τὰ μικρόβια εἶναι περισσότερα, δημος πληθυσμὸς περισ-
σότερος, συσσωρευτὶς ἀκαθάρτιων, δημος ἀσθενεῖς πολλοί, ἀλαττοῦνται δὲ
ἐπιασθητῶς δημος δυνατικοῦ δραστηρεος, ἢ καθαρότης μεγαλειτέρα,
καθ' δημον ἀνερχόμενα εἰς μέρη ὑψηλότερα, (ἐν τῇ αἰθούσῃ νοσοκομείου,
ἐν Παρισίοις, δ Miquelet εἵρε 16000 μικροβίων κατὰ κυβικὸν μέτρον,
παρετήρησε δὲ δὲτι εἶναι δεκαπλασίας περισσότερα κατὰ τὸ κέντρον τῆς
πόλεως ἢ ἐν τῷ Montsouris, τόπῳ δηλ. καταφύτῳ, κατὰ τὸ ἄκρον τῆς
πόλεως) μόλις δὲ ἀνακαλύπτονται ἢ καὶ ἐντελῶς ἐλλείπουσι κατὰ τὰς
ἔξοχὰς καὶ τὰς ἀνοικτὰς θαλίστας. 'Ψύσταται δημος καὶ μεταβολὰς ἢ
ἐν τῷ ἀρι πληθὺς τῶν μικροβίων ἀναλόγως τῶν ρευμάτων καὶ τῆς ἐν-
τίσεως τῶν ἀνέμων, τοῦ ἀερισμοῦ ἐν τοῖς δωματίοις, νοσοκο-
μείοις κτλ. τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν καὶ τῶν ὥρων τοῦ ἔτους. (Mi-
quelet). Κατὰ τὸν γειμῶνα εἶναι ὀλιγώτερα ἢ τὸ θέρος, τὰς παρασυρόμενα εἰς τὸ ἔδαφος εἶναι σπάνια ἐν τῇ ἀτμοσφαιρίᾳ.

Τὰ ἐν τῷ ἔδαφει μικρόβια εἶναι περισσότερα πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ
ἐλαττοῦνται πρὸς τὸ βάθος μέγρις ἔξαρχνισμοῦ, σπανίζουσιν ἐν τόποις
χέρσοις καὶ ἀργιλώδεσιν. 'Ἐν τῇ γῇ κυρίως ἀπαντῶσι τὰ ἀπεργαζόμενα
τὴν σῆψιν, ἀποσύνθετιν, πολυπληθεῖς ἄλλας ζυμωτικὰς ἐργασίας, δυ-
σορίστους εἰσέτι, τὴν νιτροποίησιν καὶ ἐν γένει τὴν ἀπλοποίησιν τῶν
δργανικῶν οὐσιῶν εἰς ἄλλας στοιχειώδεις, ἐπιτήδειας εἰς ἀπορρόφησιν
ὑπὸ δργανικῶν οὗτων. 'Ἐν γένει δὲ τὰ παθογόνα μικρόβια ἐνταῦθι εἰ-
ναι περισσότερα, ὅταν τὸ ἔδαφος εὑρίσκηται εἰς συγκοινωνίαν μετὰ ἀέρος
μεμολυσμένου, διαποτίζεται ὑπὸ διάδτων ἀκαθάρτων, ἐγκλείει δργανικὰς
οὐσίας ἐν ἀποσύνθετει, καλύπτεται ὑπὸ ἀκαθάρτιων καὶ παντὸς εἰδούς
νοσηρῶν προϊόντων. 'Πόλεις εἶναι δὲτι ἐν τοῖς κόλποις τῆς γῆς πιθανὸν
νὰ συναπτηται ἀγάνω μεταξὺ τῶν ἔξωθεν τούτων προεργούμενων καὶ τῶν
ἄλλων, μονίμων κατοίκων, καὶ νὰ ὑπεριγύμωσι ταῦτα, εἶναι δὲ εἰς
τὰς ἀμυριδούς δὲτι οἱ σπόροι αὐτῶν ἀντέχουσιν εἰς πολλὰς ἐπηρείας καὶ
ἐπὶ πολὺν γρόνον ζῶσι τὴν λανθάνουσαν αὐτῶν ζωὴν, μέχρις οὐ δοθῆ
κατάλληλος εὔκαιρια καὶ ἔδαφος ἐπιτήδειον εἰς βλάστησιν, ὅπως οἱ ἐν
ταῖς πυραμίδεις τοῖς Αἴγυπτοις ἐπὶ αἰώνας ἐγκεκλεισμένοις σπόροι σέτου-
αὶ δὲ παρατηρήσεις τοῦ Pasteur ἐπὶ τῶν σπόρων τοῦ βακτηρίδοιον τοῦ
ἀνθρακος μαρτυροῦσιν δὲτι ἐπὶ ἐτη πολλὰ δύνανται δέτοι νὰ παραμείνω-
σιν ἐν τῇ γῇ ἀναλλοίωται.

'Οπως διὰ τὸν ἀρι τὸ ἔδαφος, σύντο καὶ ἐν τῷ διάδται ἀναπτύ-
σονται μικρόβια περισσότερα δημος σῆψιν καὶ ἀποσύνθετιν δργανικῶν οὐ-
σιῶν μεγαλειτέρα, συγκοινωνία μετὰ διάδτων ἀκαθάρτων καὶ ἔδαφους με-
μολυσμένου καὶ δέρος νοσηροῦ. 'Αλλὰ καὶ ἄλλους θηροὶς κατοίκουσι μικρόβια, ως ἐν
τῷ διπλόκοκκον τῆς πνευμονίας, κατόπιν δὲ ἀνεύρων τὸ τοῦ
Friealander, τοὺς πυογόνους στρεπτόκοκκον καὶ σταφυλόκοκκον· κατὰ
δὲ τὴν νέαν θεωρίαν τοῦ Metchnikoff, τὴν τῆς φαγοκυτώσεως (pha-

gocytose), τὰ ἐν ἡμῖν λευκά. αἷμασφαίρια προσθάλλουσι καὶ ἔξαρχανίζουσι τὰ εἰσβάλλοντα εἰς τὸν ὄργανισμὸν μικρόνια.

Ἄλλ' εἰδίκῶς περὶ τῆς αἰτιολογίας τῶν μολυσμάτων εἴτε μεταδοτικῶν νοσημάτων δὲ πρόκειται: εἰς συμπλήρωσιν δὲ τῶν ἀνώ προσθέτομεν μόνον ὅτι μεταξὺ τῶν μικροσβίων, περὶ δὲ ἐγένετο λόγος, πολλὰ εἰσὶ τὰ παθογόνα, προκαλοῦντα νόσους ὑπὸ ὅρους εύνοοῦντας τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πολλαπλασιασμὸν αὐτῶν καὶ ἐλαττοῦντας τὴν τοῦ ὄργανισμοῦ ἀντιδρασιν, ὅτι ἔδαφος, ἀλλὰ καὶ οὐδωρ, εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν καὶ σχέσιν διατελοῦντα, συνήθως ταύτογρόνως μολύνονται καὶ μολύνουσι.

Δ. ΣΙΜΟΣ.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΒΙΘΥΝΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἵδε προηγούμενον ἀριθμόν).

ΤΑ ΤΟΥ ΜΑΞΙΜΙΝΟΥ.

93) "Εμ. Γ. ΙΟΥ. ΟΓΗ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟΣ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Μαξιμίνου πρὸς τὰ δεξιά, γλαυκός.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ἡ Τύχη ὄρθια μετὰ τῶν συμβόλων αὐτῶν.

94) "Εμπ. Γ. ΙΟΥ. ΟΓΗ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟΣ. ΑΥ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Μαξιμίνου πρὸς τὰ δεξιά μετὰ γλαυκόδος.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Σάραπις ὄρθιος περιβεβλημένος ἱμάτιον καὶ ἔχων τὴν δεξιὰν ὑψωμένην, τὴν δὲ ἀριστερὰν ἐπὶ σκήπτρῳ.

95) "Εμπ. Ἐτερον: ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ἡ τύχη ὄρθια κρατοῦσα πηδάλιον διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ κέρας τῆς Ἀμαλθείας διὰ τῆς ἀριστερᾶς.

96) "Εμπ. . . ΗΡ. ΜΑΞΙΜΙΝΟΣ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ἀσκληπιὸς καὶ Τγιεία ὄρθιος μετὰ τῶν συμβόλων αὐτῶν. Τελεστὸς φόρος ἐν μέσῳ περιβεβλημένος ἱμάτιον.

97) "Εμπ. . . ΜΑΖΙΜΕΙΝΟΣ Α. Ἡ αὐτὴ δαφνηφόρος κεφαλὴ.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ἡ Ἀρτεμίς τῆς Ἐρέσου ὄρθια μετὰ τῶν ὑποστηριγμάτων αὐτῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ.

98) "Εμπ. Γ. ΙΟΥ. ΟΓΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Κ. Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Μαξίμου πρὸς τὰ δεξιά μετὰ γλαυκόδος.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ὁ αὐτοκράτωρ ἴσταμενος ἐν στρατιωτικῇ σχολῇ καὶ κρατῶν διὰ τῆς δ. χ. φιλίην διὰ τῆς ἀρ. δόρου.

99) "Εμπ. Γ. ΙΟΥ. ΟΓΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Μαξίμου.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ἡ Κυβέλη καθημένη μεταξὺ δύο λεόντων.

100) "Εμπ. Γ. ΙΟΥ. ΟΓΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Κ. Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Μαξίμου.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ἡ Παλλὰς ὄρθια ἔχουσα τὴν δεξιὰν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ δόρου.

101) "Εμπ. Ἐτερον: ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ἡ Παλλὰς μετὰ περικεφαφαίας, ὄρθια, κρατοῦσα διὰ τῆς δεξιᾶς φιλίην καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς δόρου πρὸς τοὺς ποσὶν αὐτῆς ἀσπίς.

102) "Εμπ. Γ. ΙΟΥ. ΟΓΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος, ἀνωθεν τοῦ τραχύλου προεπίσημου παριστῶν τὸ ὄρος Ὀλυμπον μετὰ τῆς Ἀκροπόλεως τῆς Προσῆσης.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Γυνὴ κραυγαλοφόρος ὄρθια φέρει ποθήρη ἑσθῆτα, κρατεῖ δὲ διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς φιλίην διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς κέρας τῆς Ἀμαλθείας.

103) "Εμπ. Γ. ΙΟΥ. ΟΓΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Κ. Κεφαλὴ γυμνὴ.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Αετός ὄρθιος μετὰ στεφάνου εἰς τὸ ράμφος.

ΤΑ ΤΟΥ ΓΟΡΔΙΑΝΟΥ ΠΙΟΥ.

104) "Εμπ. Α. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Γορδιανοῦ.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Π. ΟΛΥΜΠΙΟΣ. Ὁ Ποσειδῶν ὄρθιος πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἔχων τὸν δεξιὸν πόδα ἐπὶ πρώτας, τρίταιναν ἐν δεξιᾷ χειρὶ καὶ δελφίνα ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

ΤΑ ΤΗΣ ΤΡΑΤΚΥΛΛΙΝΗΣ (συνέχεια τοῦ Γορδιανοῦ).

105) "Εμπ. ΣΑΒΕΙΝΙΑ. ΤΡΑΝΚΥΛΛΕΙΝΑ. ΑΥ. Κεφαλὴ τῆς Τραγκυλλίνης.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Η. Ἀρτεμίς Φωσφόρος βαδίζουσα.

ΤΑ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α'. ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

106) "Εμπ. Μ. ΙΟΥΓΑ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΥΓ. Κεφαλὴ ἀκτινωπὴ τοῦ Φιλίππου πατρὸς πρὸς τὰ δεξιά.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ὁ Απόλλων γυμνὸς ὄρθιος κρατῶν τόξον διὰ τῆς δεξιᾶς.

107) "Εμπ. Μ. ΙΟΥΓΑ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΑΥ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Φιλίππου πατρός.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Πνεῦμα ὄρθον. ἡ δεξιὰ χειρὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ κέρας τῆς Ἀμαλθείας ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

108) "Εμπ. Μ. ΙΟΥΓΑ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Φιλίππου πατρός.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ὁ Ἡλιος ἀκτινοβόλος, γυμνός, ὄρθιος, ἡ δεξιὰ ὑψωμένη, μαστίγιον ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

109) "Εμπ. Μ. ΙΟΥΓΛΙΟΣ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ ἀκτινωπὴ τοῦ Φιλίππου.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ὁ Ἡλιος γυμνός, ὄρθιος πρὸς τὰ δεξιά, ἡ δεξιὰ ὑψωμένη, μαστίγιον ἐν τῇ ἀριστερᾷ αἰωρούμενη.

110) "Εμπ. Μ. ΙΟΥΓΛΙΟΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ ἀκτινωπὴ τοῦ Φιλίππου πατρός.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ἡ Κυβέλη πυργοφόρος καθημένη πρὸς τὰ ἀριστερά, κρατοῦσα φιλίην διὰ τῆς δεξιᾶς, τὴν δὲ ἀριστερὰν ἔχουσα ἑστηριγμένην ἐπὶ τυμπάνου, παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς λέων.

111) "Εμπ. Μ. ΙΟΥΓΛΙΟΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΑΥΓ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ δαφνηφόρος.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ὁ Βάκχος τηθεννοφόρος, ὄρθιος, ἔχων τὴν δεξιὰν χειρὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, θύρσον δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

112) "Εμπ. Μ. ΙΟΥΓΛΙΟΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ ἀκτινωπὴ πρὸς τὰ δεξιά μετὰ γλαυκόδος.

"Οπ. Π. . . ΣΑΕΩΝ. Μορφὴ γυμνὴ ὄρθια, ἡ δεξιὰ χειρὶ ὑψωμένη, ἀκόντιον ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

ΤΑ ΤΗΣ ΟΤΑΚΙΛΙΑΣ (συνέχεια τοῦ Φιλίππου).

113) "Εμπ. ΟΤΑΚΙΛΙΑ. ΣΕΟΥΗΡΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Οτακιλίας.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ὁ Ποσειδῶν γυμνός, ὄρθιος, δὲ ἀριστερὸς πούς ἐπὶ βράχου, τρίταινα ἐν τῇ δεξιᾷ, δελφίνι ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

ΤΑ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Β'. ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

114) "Εμπ. Μ. ΙΟΥΓΛΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Κ. Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Φιλίππου υἱοῦ.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ἐφιππος; τρέχων καὶ ρίπτων βέλος κατὰ τοῦ κάπρου.

115) "Εμπ. Μ. ΙΟΥΓΛΙΟΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Κ. Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Φιλίππου υἱοῦ.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Γυνὴ φέρουσα ποδήρη καὶ κραυγαλοφόρος, ὄρθια, κρατοῦσα δὲ πηδάλιον ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ κέρας τῆς Ἀμαλθείας ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

ΤΑ ΤΟΥ ΤΡΑΙΝΟΥ ΔΕΚΙΟΥ.

116) "Εμπ. . . ΡΑΙΑΝ, ΔΕΚΙΟΣ. ΑΥ. Προτομὴ ἀκτινωπὴ τοῦ Τραϊνοῦ Δεκίου, κρατοῦντος δόρυ διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ ἀσπίδα διὰ τῆς ἀριστερᾶς. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ἡ θεὸς Ἀτράλεια κρατοῦσα ράβδον ἐν τῇ δεξιᾷ.

ΤΑ ΤΗΣ ΕΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑΣ (συνέχεια τοῦ Δεκίου)

117) "Εμπ. ΕΡΕΝΝΙΑ. ΕΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑ. ΑΥ. Κεφαλὴ τῆς Ετρουσκιλλας.